

Egy álmatlan éjjelen

Magam sem tudom, hogyan kezdjek bele.

Valamelyik éjjel úgy gondoltam, jó ötlet kimerészkedni a folyópartra teliholdkor. Eszembe jutott, hogy a barátaim sem maradhatnak ki ebből a mókából. Így valamiféle ürüggyel próbáltam őket kicsalogatni a folyópart melletti erdőbe. Mivel még ébren voltak, válaszoltak az üzenetemre. Kaptam hát az alkalmon!

Vagyis ezt hittem ...

Már vagy negyed órája csücsültem egy farönkön valahol a semmi közepén, de a barátaim még a láthatáron sem tűntek fel. Így hát elindultam valamerre, bár nem biztos, hogy a jó irányba. Valahányszor sétáltam az erdőben, ugyanaz a látkép tárult elém, és ez megrémisztett. Csak sétáltam körbe-körbe, de valahogyan mindig a farönknél találtam magamat.

Már nem tudtam, mitévő legyek, valahol a semmi közepén állva minden remény elveszettnek látszott. Miközben a felmérhetetlen helyzetből kijutó esélyeket latolgattam, motoszkálásra lettem figyelmes az eddig néma, csöndes erdő fái között.

Megrémültem, egy botot kaptam a kezembe, ami a földön hevert. Már lendítettem volna karomat, hogy megvédjem magamat. Azonban valami vagy épp valaki leütött hátulról! Minden elsötétült ...

Felébredve valahogy ismerős volt a látkép. A szobám ablakán már besütött a reggeli napfény, a barátaim pedig az ágyam mellett lévő hátizsákokban aludtak. Minden olyan nyugodtnak tűnt.

Az is volt, mert mindezt csak álmodtam.

Baglady Jázmin 7.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola